

Правда.Ру. 21.03.2011

<http://www.pravda.ru/world/restofworld/africa/21-03-2011/1070907-odissey-0/>

Агресија против Либије отпочета касно увече, 19. марта, се наставља. Снаге НАТО, а међу њима упадљиво преовлађују Американци, Енглези и Французи, настављају – у оквиру операције "Одисејева зора" са ракетно-бомбашким нападима на Либију.

То ни за кога није било изненађујуће. План Запада да збаци Гадафија помоћу опозиционих снага је претрпео неуспех, па су земље "Златне милијарде" ¹ отпочеле директну агресију. Они, пак, истичу да је та операција добила одобрење УН. Русија и Кина су се уздржале при гласању, па Запад сада то покушава да искористи за своје интересе. Међутим, треба напоменути да је СБ УН прогласио једино зону забране летења (ЗЗЛ), али није дао одобрење за бомбардовање Либије.

Није случајно то што је против операције "Одисејева зора" иступио генерални секретар Арапске Лиге Амр Муса. Према његовој оцени, дејства Запада не одговарају првобитно проглашеном циљу за обезбеђење ЗЗЛ и заштиту мирних грађана.

Поставља се питање због чега су западне државе, које на речима толико заступају интересе митног становништва Либије, а које је Гадафи наводно бомбардовао, сада и сами ударају и уништавају то исто мирно становништво? Званични Триполи сада извештава да већину од 64 жртава агресије чине жене и деца.

Многобројни извори, а међу њима и медицински радници из Русије, који се налазе у Либији, потврђују ову информацију. Конкретно, указују на то да је једна од крилатих

ракета ударила у зграду болнице у Триполију. Не вреди се томе чудити: супертачно натовско оружје је већ показало ефикасност на цивилним објектима у Југославији и противавионским склоништима у Ираку.

Као и у случајевима напада на Ирак и Југославију, Либија је била принуђена на истовремени сукоб са неколико непријатеља. Као што је познато, западне државе не делују појединачно, што и није за чуђење, јер циљ "Златне милијарде" је идентичан: просперитет на рачун пљачке свих осталих – а нарочито грабљење јефтиних сировина.

Али, ипак – у овом случају је дошло до нечег новог: на Либију су први навалили Французи, а они – уз остале, који су у позадини, показују посебну ревност. Саркози је у својој жудњи да казни "диктатора који тлачи сопствени народ" превазишао чак и Американце.

А, о чему се ради? Наравно, може се претпоставити да се ту ради и о сумњивом споразуму о (француским) ловцима Rafale, о своти која по разним изворима превазилази 1,5 милијарди долара. Ипак, само то не може да објасни неочекивано хлађење Саркозија према Пуковнику, који је раније у Паризу био дочекиван као драги гост.

У интервјуу "Правди Ру", своја мишљења су изнели експерти Сергеј Демиденко и Сергеј Фјодоров.

Сергеј Фјодоров, виши научни сарадник Европског Института Руске Академије Наука, и експерт за Француску: "Саркози се заиста није случајно острвио на Гадафија. У последње време, француска јавност га је снажно критиковала због његове политике према северноафричким режимима – и то не само према Гадафију, коме се Саркози силно удварао око закључивања споразума о пословима око оружја и нафте, него и према туниском Бен Алију и египатском Мубараку. Многе Французе је силно голицало питање – као оно: на основу чега је Саркози у Египту стекао луксузну вилу? Или – зашто је Саркози до последњег тренутка подржавао режим Бен Алија и шта су он и његови министри добијали за то?

Туниске мућке садашњег француског председника су га врло много коштале. Подсетимо се, само да су због великог скандала око веза његовог кабинета са Бен Алијем, низ

министара, а између осталих и његов министар спољних послова били принуђени да поднесу оставке.

А, после Туниса и Египта – у Либији је дошло до устанка... Саркозију је само још фалило да га подсети на то како је салутирао и рапортирао пуковнику Гадафију! Због тога му је мали победоносни рат постао средство помоћу кога ће завести јавно мњење да заборави такву (незгодну) прошлост. Јер, ето – Француска вам је већ више од два века поборница `Слободе-Једнакости-Братства`. Сада, Саркози апелује на те вредности. Он је тај који се трси да наступа у улози заштитника либијског живља, које је наводно подвргнуто Гадафијевом геноциду."

Сергеј Демиденко, експерт Института стратешких процена и анализа: "Постоји неколико разлога који су Саркозија приморали да се истрчава испред америчког демократског `воза`. На првом месту, то су нафта и гас. А – не ради се само о томе да експлоатација либијског `црног злата` доноси огромне зараде – због ниске цене коштања врста (нафте) које су на Западу на високој цени. Не ради се ни само о томе што је до сада истражена свега четвртина геолошке карте Либије.

Главни моментум због чега Запад покушава да елиминише Гадафија, је у томе што Гадафи користи ово `нафтно оружје` за уцену. А од либијске нафте и гаса зависе многе европске земље – међу којима истакнуто и Француска.

Подсетимо се како је пре годину дана Гадафи претио да ће укинути нафту оним земљама које буду примећене да се непријазно односе према исламу. Сада је таква (његова) политика, под условима продужене кризе, Западу постала кост у грлу.

Не сме се заборавити ни да је Пуковник био тежак преговарач. Закључивао је са Западом само оне уговоре који су му се исплаћивали. Али – Западу су биле неопходне гаранције за непрекидне испоруке нафте и гаса под повољнијим условима од оних које је диктирао Гадафи.

И – ето, приредили су му.... не, не устанак, него нереде. Основна маса становништва га је подржала. То, уосталом, није ни чудо: довољно је рећи да су многи од њих давали предност томе да седе не радећи и добијају исплате помоћи, него да раде. А сво то

Како је и шта је Гадафи скривио Западу

Пише: Сергеј Балмасов
среда, 23 март 2011 11:12

благостање је свом народу обезбедио Гадафи. Из тог разлога су његове трупе за свега неколико дана потиснуле одметнике према Бенгазију, а њихова заштита је постала повод (страној) интервенцији.

Саркози није нимало случајно постао главни присталица интервенције. `Демократска заједница` га је снажно протресла због његових веза са северноафричким режимима. Испадало је да се Француска, та поборница `слободе, једнакости и братства` продала за паре афричких тирана?

Изузетно су занимљиве раније тајне закулисне мућке Гадафија са Саркозијем. Како је познато, Пуковник је претио да ће обзнанити чињенице о томе како је спонзорисао Саркозијеву изборну кампању. У овом тренутку, то је изузетно – и још једном: изузетно непријатно Саркозију. У сваком случају, Саркозију никако не иде за руком да појасни одакле оних екстра 50 милиона долара који су потрошени за његову предизборну кампању. Било како било, такве ствари он Гадафију неће никада опростити".

Па ипак, из нејасних разлога нико не хита да нападне Бахреин и Саудијску Арабију, који зверски тлаче наступе шиита на својим територијама, и током којих су заиста забележене многобројне жртве међу мирним становништвом. Очигледно – и Француска и САД имају своје битанге којима се све прашта – све док су краљеви Персијског залива играли и играју по оним правилима које одређује Запад.

Превод са руског: Василије Клефтакис

1 Прим. прев: То је појам који карактерише земље, тј. становништво земаља које, упркос ограниченим ресурсима планете Земље уживају у високом животном стандарду. Ту спадају нпр. земље као: САД, Канада, Аустралија, ЕУ, Нови Зеланд, Јапан, Израел, итд, а идеја се своди на то да на Земљи у ствари има места за (удобан) живот само за ограничен број људи – свега за једну милијарду становника.